

Î N C H E I E R E

26 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Olhovoii Gheorghe,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Olhovoii
Gheorghe împotriva Feodorei Olhovoii cu privire la încasarea datoriei la plata
serviciilor comunale, gaz și electricitate și a prejudiciului cauzat,
și acțiunea reconvențională înaintată de Olhovoii Feodora împotriva lui
Olhovoii Gheorghe cu privire la încasarea prejudiciului material și moral,
împotriva deciziei din 28 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care
a fost respins apelul declarat de Olhovoii Gheorghe și menținută hotărârea din 25
februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani),

c o n s t a t ă :

La 06 iunie 2017, Olhovoii Gheorghe a înaintat o cerere de chemare în
judecată împotriva Feodorei Olhovoii Feodora privind încasarea datoriei la plata
serviciilor comunale, gaz și electricitate, încasarea prejudiciului moral și a
cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii reclamantul a invocat că din anul 1983 este căsătorit cu
Olhovoii Feodora. De la înregistrarea căsătoriei au început să locuiască împreună în
ap. XX situat pe str. XXXX XXXX, XX mun. Chișinău, duceau o gospodărie
împreună, pârâta având viza de reședință în acest apartament.

Aproximativ în anul 2007 relațiile cu pârâta s-au stricat și familia s-a
destrămat, dar plățile pentru serviciile comunale continuau să le achite împreună.
Totodată din luna octombrie 2015 inclusiv, pârâta a refuzat categoric să participe la
achitarea părții ei, care constituie ½ din plata serviciilor comunale pentru
apartamentul în care locuiau deși Olhovoii Feodora locuiește permanent și are viza
de reședință în apartamentul indicat mai sus, împreună au privatizat apartamentul.

De asemenea a invocat că fiica Cristina Olhovoii (Strătilă) nu locuiește în
apartamentul dat din anul 2005 și din acest motiv consideră că nu este obligată să
achite serviciile comunale. În legătură cu refuzul Feodorei Olhovoii de a achita
serviciile comunale, a fost nevoit din luna octombrie 2015 să achite și partea ei din
serviciile comunale, în așa fel a achitat pentru pârâtă, scadent până la 01 mai 2017,

suma de 9 208,50 lei. Starea materială a pârâtei este satisfăcătoare, ultima având posibilitatea să achite partea serviciilor comunale, obligațiunea acesteia de a achita serviciile comunale reiese din lege și alte acte normative. Pentru pârâta Olhovoii Feodora persistă obligațiunea legală și indiscutabilă de a achita partea ei de 1/2 a serviciilor comunale, dar în legătură cu aceasta remarcă că aceasta refuză să achite benevol serviciile comunale și reclamantul este nevoit să se adreseze în instanța de judecată.

Astfel, în urma cererilor de majorare a cuantumului pretențiilor, reclamantul a solicitat încasarea de la Olhovoii Feodora în beneficiul său a datoriei în mărime de 13 352,80 lei scadent la 01 ianuarie 2019, cheltuielile de asistență juridică în mărime de 2000 lei, precum și prejudiciul moral în mărime de 28 875 lei.

La 14 iunie 2018, Olhovoii Feodora a înaintat acțiune reconvențională împotriva lui Olhovoii Gheorghe solicitând încasarea prejudiciului material în mărime de 7 266,95 de lei și a prejudiciului moral în mărime de 87 650 de lei.

În motivarea acțiunii reconvenționale a indicat că, calculele prezentate de Olhovoii Gheorghe, sunt eronate. Olhovoii Gheorghe a omis să reflecte în calcule sume relevante pentru serviciile comunale, sume care au fost achitate exclusiv de Olhovoii Feodora. Astfel, luând în considerație că soții locuiesc împreună, este rațional ca suma datoriei la serviciile comunale să fie repartizată spre achitare în mod proporțional, astfel banii pe care reclamantul acțiunii inițiale este obligat să îi returneze pârâtei din suma totală de 14 533,9 de lei, constituie 7 266,95 de lei.

În fața instanței reclamanta acțiunii reconvenționale a solicitat încasarea din contul lui Olhovoii Gheorghe în beneficiul Feodorei Olhovoii a prejudiciului material în mărime de 7 266,95 de lei și a prejudiciului moral în mărime de 87 650 de lei.

Prin hotărârea din 25 februarie 2019 a Judecătorei Chișinău (sediul Râșcani), cererea de chemare în judecată înaintată de Olhovoii Gheorghe și cererea de chemare în judecată reconvențională înaintată de Olhovoii Fedora, au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

Prin decizia din 28 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Olhovoii Gheorghe și menținută hotărârea din 25 februarie 2019 a Judecătorei Chișinău (sediul Râșcani).

Pentru a decide astfel instanțele ierarhic inferioare au reținut că, potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile, Olhovoii Feodora este coproprietară la cotă-parte nedeterminată din apartamentul nr. XX cu adresa mun. Chișinău, str. XXXX XXXX, XX. La fel, prin răspunsul din 07 decembrie 2017 SA „Moldovagaz” a precizat că soldul datoriei la 01 octombrie 2015 a constituit zero lei, contravaloarea volumului de gaze naturale facturate în perioada octombrie 2015 - octombrie 2017 - 8829,88 de lei; în perioada octombrie 2015 - aprilie 2017 în contul respectiv au fost efectuate achitări în sumă de 2 860,71 de lei; iar soldul la 01 mai 2017 - 4 721,14 lei, fiind anexată la materialele dosarului informația despre achitățile serviciilor locativ - comunale de către locatarul Olhovoii Feodora pentru perioada octombrie 2015 - aprilie 2017.

Instanțele au stabilit că, nici Olhovoii Gheorghii și nici Olhovoii Feodora nu au prezentat instanței probe pertinente și concludente în vederea demonstrării faptului că serviciile comunale au fost achitate personal de către unul din ei. Iar acel fapt că Olhovoii Gheorghii dispune de aceste facturi, nu demonstrează că anume el a

efectuat achitățile, în circumstanțele în care Olhovoii Gheorghe și Olhovoii Feodora locuiesc într-un apartament, respectiv el a avut acces la aceste facturi.

La 27 decembrie 2019, Olhovoii Gheorghe a declarat recurs (suplinit la 20 februarie 2020) împotriva deciziei din 28 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe în partea în care a fost respinsă acțiunea inițială și în această parte să fie emisă o nouă hotărâre de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel la pronunțarea deciziei a interpretat în mod eronat legea.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Olhovoii Gheorghe, neîntemeiat și care urmează a fi considerat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Olhovoii Gheorghe nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ a recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei,

fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către Olhovoii Gheorghe.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Olhovoii Gheorghe.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru